

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Til de Gamle

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298322736/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og vi, vi Faa, som mødes, og som kjendes
I vore Minders skyggefulde Hal,
Vi føle dog vor Hu alt mere vendes
Fra ældet Sæmliv mod vort nye Kald.

Og dog — jeg kan ej slippe denne Tanke —
Var ej vort Ungdomsliv alt tomt og dødt,
Saa maa en Gjenklang af det stundom banke
I Eders Bryst og det bevæge sødt;
Saa maa der være noget af det Svundne,
Som er fordunklet vel, men ikke tabt;
Saa er vi af et varigt Baand dog bundne,
Om det ej længer har sin fornufts Kraft.

Thi Aanden, Brødre! kan dog ej gaa fløjten,
— Og Aand der i vort Ungdomsliv jo var;
Det var jo den, der holdt det op i Højden,
Det var ved den, det Frugter for os bar.
Og Hjertet kan vel ældes, kan vel briste,
Men er der god og sund Natur deri,
Saa holder det Kuløren til det Sidste;
— Og Hjerte har al Ungdoms-Poesi.

Af min jeg har afbrudte Rester fundet
I gamle Gjemmer som i Sjelens Krog,
Dem har jeg støvet af og sammenbundet,
Og Knippet er en Del af denne Bog:

For Verden er det gule Stambogsblade
Med bleget Skrift, af tarvelig Værdi;
For Eder tro de jeg de Mening ha'de,
Thi fælles Minder dølgø sig deri.

Saa tag dem hen! — Til Eder jeg dem vier,
Og dermed gjør jeg ikkun Ret og Skjel;
I har en Part i disse Melodier,
En fuldt saa stor, som den, jeg ejer selv;
Thi for min Musa var jert Venskab Ammen,
I kjæled for den Spæde, naar hun frøs,
I dele billig Æren eller Skammen,
Fordi hun blev en vild, uvoren Tøs.

I Sommerferien.

Sold, mine Drengø, hvordan gaar Kommersen?
Har I endevendt jert alvorlige Hjem?
Loved Papa at udfri Jer af Persen?
Loved I til Gjengjæld at læse for fem?
Strækker I Jer i det nyslagne Hø,
Tyggende Drøv paa forgjømte Noveller,
Køler jer Ild i den gyngende Sø,
Eller i Grog paa en Kjælder?